

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČS. SKAUTŮ V EXILU
ROČNÍK II. ČÍSLO 2
ŘÍJEN .1. 1974

Bratři a sestry,

omlouváme se vám za zpoždění minulého čísla. Bylo způsobeno jednáním s tiskárnou a s novinovou službou.

Frankfurtekým jsme jejich oznámení výletu neotiskli. Dostali jsme je příliš pozdě. Expedice také chvíli trvá a tak bychom přišli s křížkem po funuse. Staša si svůj rayon obepešal, takže se vše v radost obrátilo. Návrat k starému, dobrému skautskému dopravnímu prostředku - kolu velice chválíme. Doufáme, že naši cyklisti nezmokli, a že nám o svém výletu napíší. My jim na oplátku dnes otiskujeme podmínky pro odborku cyklisty. Myslíte, že je splňujete už teď? S menšími opravami oře to bude asi zatím slabší.

Tedy napříště : uzávěrka našeho časopisu je desátého každého měsíce. Platí i pro ostatní přispívatele.

Mluvili jsme o lesní moudrosti ; Staša však svou příručku nazval "oficiálně" SKAUTSKÁ PRAKSE.

A teď to nejdůležitější : R o r d j a m b 75. Dan může přibrat ještě několik hochů nad 14 let, ale nemůže prodloužit termín přihlášek. Tedy, prosím, hlase se nejpozději do 15. listopadu !

Redakce

II. Jamboree

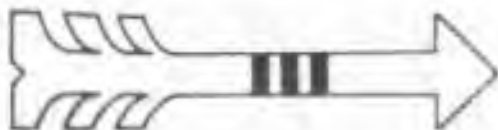
5.000 skautů

ze 34 zemí

ERMELUNGEN 1924
KODANĚ - DÁNSKO

ARROW PARK

BIRKENHEAD
ANGLIE 1929

III. Jamboree

30.000 skautů z 35 zemí

10.000 "domorodých"

SKAUTSKÝ ZÁKON

2. Skaut je věrný a oddaný.

Nevím, co si představujete pod těmito slovy. I já o tom přemýšlím a tu se mi vynořuje jedna vzpomínka. Vystupují v ní dva herci: člověk a pes.

Jako student jsem často jezdil domů. S bratrem jsem prochodil celý kraj. Naším nerozlučným společníkem na toulkách přírodou byl lovecký pes. Když bratr vyšel na dvůr s puškou na rameni, Diana /tak se pes jmenoval/ skákala radostí. Obdivoval jsem ji pro její věrnost, s jakou byla oddána svému pánu. Provázela svého bratra všude, bolestně naříkala, když musela zůstat doma. Poslouchala na slovo. Ale jednou nastala se psem veliká změna. Bylo to tenkrát, když bratr musel na vojenské cvičení. Když pes vycítil, že jeho pán zmizel z domu, začal tesknit. Přestal žrát. Přátelsky jsme mu domlouvali. Žrádlo zůstávalo netknuté. Očima hledal svého pána. Když jej neviděl, jen smutně sklonil hlavu. Ležel v boudě bez zájmu. Za tři týdny se bratr vrátil domů. Šel se podívat na psa. Pes radostně zakňučel, složil hlavu na přední pracky a zemřel. Čekal snad, až uvidí svého pána, jemuž oddaně sloužil? Byli jsme z toho tenkrát velmi smutní.

Pes dovede být oddaný a věrný. Umí to i člověk? Umí to i skaut? Skautem nebudete tenkrát, když si obléknete skautský kroj a na hlavu si posadíte klobouk se širokou stěšou. Skautem budete jen tehdy, když budete věrně plnit skautský zákon, skautský slib. Máš-li na př. každý den vykonat alespoň jeden dobrý skutek, pak hledej příležitost, kde bys tento zákon plnil. Máš-li pomáhat, pak pomáhej jiným a nemysli jen na sebe. Skaut má být věrný skautské myšlence, skautským ideálům. V nich je mnoho krásného a užlechtilého. Chceš-li být tedy užlechtilý a krásný, pak plň věrně skautský zákon a slib.

Tvůj bratr Šmik

Teď, když se příroda ukládá k zimnímu spánku, napište si do svých deníků nebo do Lesní moudrosti: květiny, keře a stromy, které již znám

Pod tento nápis padesát jmen rostlin, které znáte. Na jaře se přesvědčíte, že jste nic nezapomněli. Znáte-li trvale alespoň padesát rostlin a chováte-li se v přírodě ohleduplně, nervete a nepošlapáváte květiny, pak vám patří BOBŘÍK KVĚTIN -travozeleň.

Povídání starého samotáře.

Znáte brdské lesy? Može lesů.Vrchy a údolí.Nádherná příroda. Živý herbář, na kterém si už mnohý znalec s chutí zapracoval ve svém "Klíči k určování rostlin". Tenkrát, když jsme tamtudy vandrovali na Šumavu, mi Mimis ukázal nějakou kytičku a povídá:"Jei nejmladší, s Klíčem musíš umět zacházet ze školy, tak nám za čtvrt hodiny řekneš , co to je." "Samozřejmě", povídám a hned jsem se dal do práce. Počítám okvětní lístky, korunní plátky, tyčinky, pestík -a listuju přitom v tom nešťastném Klíči. Vyšel mi leknín královský. No jo, ale ten přece roste jen na vodě a tahle kytička si hová v parném, vyprahlém lese na sluníčku. Je to asi lesní forma květiny, která se učeně nazývá Anemone nemkrosa-čili sasanka lesní. Zase chyba. Sasanka je květ jarní, a my máme začátek července.A tak jsem se svou vědou nepochodil. Kytička se jmenovala prostě Smolníčka. Má ráda slunce, je to vlastně lesní plevel. Ale kluci mi ukázali, jak se v Klíči hledá, bylo to zábavné a já se zase něco přiučil.

V poledne jsme udělali malou zastávku, pěkně ve stínu jsme pojedli ze zásob,které jsme měli z donova, a když sluníčko přestalo pálit, pokračovali jsme v cestě na západ. K večeru jsme došli ke zříceninám hradu Valdeku. Musel to být pěkný hrad,když tu kdysi král Václav IV. lovil se svými pány.Dnes,vlastně tenkrát, to byly jen zříceniny,které z blízké hájovny opatroval starý hajný. Podle programu jsme tu měli přenocovat, ale hajný, který byl současně i hostinským, nám poradil, abychom se utábořili kousek dál v lese u rybníka. Našli jsme to místo. Byly tu stopy po dřívějších tábornících, místo bylo velmi výhodné, byl tam takový ostroh asi 30m dlouhý,12-20m široký, ze tří stran obklopený vodou. Místo pro táboření jak ušité. Postavili jsme svůj stan,připravili si spaní a uvařili jsme si teplou večeři. A protože vždy jeden z nás musel držet hlídku, tož jsme losovali pořadí.A zase já jako smolař jsem si vytáhl hlídku od 11 do 1 hodiny v noci.ákorát přes půlnoc. A byla to má první noční hlídka. Skoro do 11 hod.jeme seděli u ohně, zpívali jsme si potíchu "Červená se line záře",znáte přeci tu kánonovou píseň, která se zpívá při zapálení táboráku ? Jestli ne, tak se ji musíte naučit. Mimis se starším Vejrkem/oni se vlastně ti dva bratři jmenovali Sůvové, ale od sůvy není k vejrovi daleko/ ukazovali nám mladším vázání různých uzlů, Mimis dokonce se svým lasem/dodnes nevím, proč jsme to lano s sebou tá-

hli/ předvedl bezvadnou krinolínu, což je překrásný kousek lasova-
cího umění. Ale celodenní pochod jednoho po druhém překonal a o 11.
hodině se už ze všech stran ozývalo čtvero spokojeného oddychování.
Jen já, ozbrojen baterkou a zabalen v dece, jsem obcházel naše tábo-
řiště, až jsem pak usedl u dohasínajícího ohně. Víte, co to je, tako-
vá první hlídka? To není maličkost! To je velký životní zážitek. Ov-
šem, pro mne to bylo napínavé, jako dobrodružný román. Za každým
smrčkem jsem viděl číhajícího loupežníka, oči jsem měl na vrch hla-
vy, no, co vám mám povídat. Oči se mi pomalu klížily, ale usnout
jsem nesměl. Seděl jsem tiše jako pěna a poslouchal, co si les v no-
ci vypráví. Víte, že i ticho můžete poslouchat? Ale to ticho najed-
nou porušil nějaký hlas. V dálce jako když někdo nařiká, nebo zase
hrubé hlasy, či hudba - krve by se ve mne nikdo nedořezal. To přece
není hluk z hájovny! To je někde tam na druhé straně rybníka. Ano, je
to tam. A už vidím v dáli světélko, jedno, druhé, třetí a za ním dal-
ší a další. Hlasy se přibližují. Co mám dělat? Vzbudil jsem tiše
všechny ostatní. Mimis dal honem rozkazy, poschovali jsme se pod smrč-
ky, připraveni chránit vstup k našemu stanu na té straně, kde neby-
la voda. A pak to přišlo. Na lesní cestě se vynořila hrbatá postava
se špičatou hlavou a pak další a další. A všechny si to mířily zro-
vna k nám. To už starý Vejrek nevydržel, vyskočil a vykřikl: "Stůj,
kdo tu?" "Ahoj, kataráři, nestřílejte, jdeme v dobrém." ozvalo se ze
tmy. Zazářily baterky a u našeho stanu se ocitlo asi 14 chlapců ve
skautských krojích. "Kdo jste?", ptal se Mimis. "My jsme kluci ze
čtrnáctky, neznáme strach ani nášky!", odpověděli přičuhozí a my už
věděli, že je to ten slavný pražský oddíl. Byli na nočním výletu,
zmeškali vlak a na své oblíbené tábořiště přišli až o půlnoci. Znovu
zaplanul oheň, ozvali se oblíbené písně, tentokrát s doprovodem ky-
tar. Ale pak byl čas jít spát. Samozřejmě, když nás teď bylo tolik,
to už se nehlídalo a i já jsem mohl jít spát a svou první hlídku po-
řádně zaspát. Nikdy na ni v životě nezapomenu.

FAJFKA

SKAUTSKÁ PRAKSE

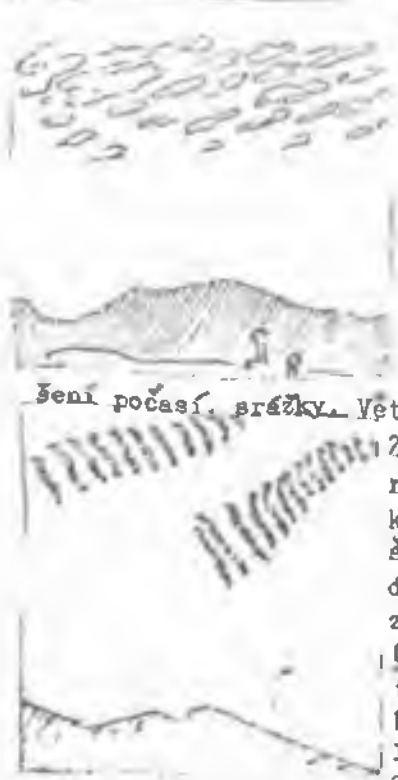
VYDÁNÍ TETO >SKAUTSKÉ PRAKSE< SI VYMUČILO STALE VÍCE SE ROZŠÍŘUJÍCÍ SKAUTSKÉ Hnutí MEZI EXILOVOU MLÁDEŽÍ, NEDOSTATEK PŘÍRUČEK A KNIH, KTERÉ BY VE SVOBODNĚ VLASTI BYLY JISTĚ „PO RUČE“

>SKAUTSKÁ PRAKSE< JE SESTAVĚNA ZA POMOCI NĚKOLIKA CENNÝCH EKEMPLARŮ ČESKÝCH KNIH, KTERÉ MÁME ZDE V EXILU K DISPOZICI DALE BYLO POUŽITO LITERATURY ŠVICARSKÉ, AMERICKÉ A NĚMECKÉ VĚŘÍM, ŽE SKAUTKAM A SKAUTŮM ZPŘÍJEHNÍ JEJICH PŮBYT V TRÍRODĚ A V NHOHEM JE POUČÍ.

VĚNOVANĚ MÝM PRATELŮM, SESTRÁM A BRATŘÍM - HANCE, PIRATE MILADCE, ČIČÍ, PUNTOVI, BLESKOVI, ALANŮ IVANŮVI, COOKJEHU, MÍRKŮVI, PAKŮVI, MUSŮ GOVI A VŠEM SKAUTKAM A SKAUTŮM S KTERÝMI JSEM PROŽIL „TAŽOR NA ZATOCE DOBRĚ MADĚJE 1974“

202 54

PODZIM 1974

ALTOKUMULUS - Acu Střední výška 6-7 km . Vysoká bělavá nebo šedá kupa v pásech souběžně nebo vějířovitě postupující ; při překrývání houstnoucí a vytváření tenké vrstvy = zhoršení počasí. Při vytvoření mohutné kupy, pomalu se pohybující = v krátké době bouřka.

ALTOSTRATUS - ast. Šedavý, závojnátý mrak Střední výška 2 - 5 km. Denní světlo se rovnoměrně rozptyluje - žádné stíny.

Propouští svit slunce nebo měsíce = zhor-

šení počasí. práčky. Větší, stálý dest. Za bližící se poruchy mrak houstne, klesá. Když ve škvírách při rozpádání modré nebe = zlepšení počasí.

CIRROCUMULUS - Cc tvoří řady malých, bílých oblaků zakulaceného tvaru, bez

CUMULONIMBUS - Cb. Mohutná mračna
svislého vyvoje. Tvar pohoří, hradu,
mohutných staveb. Při podobě vějíře =
blížící se
bouře.

CIRRUS- CI

česky řasa.
Střední výš-
ka 6 km. Vy-
tvořen z le-
dových krys-
talků. Ko-
le

slunce a měsíce tvoří duhové
kole.

CIRROSTRATUS - Cs Bily, jemný mrakový
závoj. Jsou patry slunce a měsíc, ko-
lem nichž vytváří duhové kole. Obloha
má mléčný
vzhled. Zhor-
šení počasí
do 36 hodin.

CUMULUS-Cu

Nejmenší
výška 500 m.

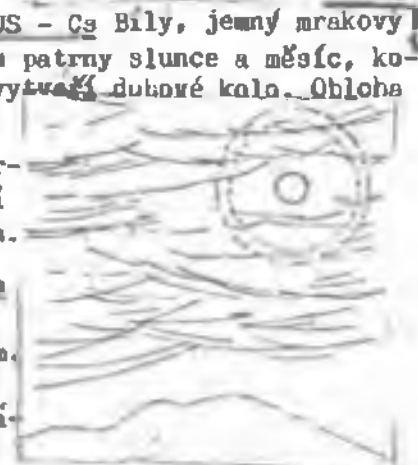
Na slunci oslnivě bílý, základna
ostře omezena šedou vrstvou. Vytvá-
ří se za krásného počasí

STRATUS - St česky sloha. Mraky ve
vrstvě. Výška 500 m. Srážky jsou ma-
lé, hustě padající kapičky. Je-li
nízko a roztrhan, nazývá se fracto-
stratus.

**STRATOCUM-
MULUS**

Mraky, vy-
skytující
se hojně
v zimě.
- Výška 2 km.

Pokrývají často celou oblohu. Obje-
vují-li se svědčí = horší počasí.

Ponožka na břehu jezera.

Šedý Vlk se zabýval luštěním šifry, kterou našel pod Serenderovým okénkem městské věznice:

ETJEKEČ ENM DEŘP MEDAPÁZ ECNULS AN ÍTSECZOR U CHÝTAVS !!!
ETVARPIŘP EŠV ORP DOCHERP A ETJEDNYV ÍŽOZB Z UTYRKÚ !
ETVARPZ AKÁĐROLB O MĚM UDOCHÍŘP !
TACHENAZEN ÉNDÁŽ YPOTS !!!

A právě v tu dobu otřásla městem Dudingem úděsná zpráva: SERENDERO UPRCHL!!! Znovu se ukázala neznabožská a podlá zločincova povaha. Slavný gangster nelenil a hned po svém vstupu mezi kamenné zdi pevnosti jal se přemýšlet, kterak by mohl obelstít zákon a sejmout se svého krku nastraženou smyčku. Až jednoho dne se mu zazelenilo a on připadl na fantastický, ba přímo ďábelský plán. Jeden z jeho nejoblíbenějších vasalů, zvaný pro svou - ve Španělsku velmi neobvyklou barvu vlasů Blondák, se přestrojil za vězníka a v tomto přestrojení se mu podařilo předat vězeňskému dozorcovi přiděl vtuřtů pro Serendera. Do jednoho z těchto vsutku chutných vtuřtů mazaně vpravil pilník. Serendero pilník objevil vylomiv si jeden z mála svých zubů na této pochoutce. Poté trávil mnohé hodiny /ne ten pilník/, kdy dozorce nebyl v jeho cele. přeplivováním tlustých mříží v okně.

Až se konečně octl u cíle: přeřezaná mříž mu zůstala v ruce. Díky střízlivé vězeňské stravě byl stavu protáhnout se čímž úzkým otvorem. Poté zmizel v hustém lese směrem k Zátocce dobré naděje. Poslední stopa, kterou Šedý Vlk objevil, byla zasmrádlá, pruhovaná vězeňská ponožka, uvízlá v bahně na břehu jezera.

Šedý Vlk

V Ý Z V A zpěvnému lidu skautskému !!!

Dne 7. a 8. června 75 se koná ve Winterthuru

pěvecký a taneční festival švýcarských skautů

Chceme se zúčastnit s několika skautskými a národními písničkami. Musíme se přihlásit hromadně do 1. 12. t.r. Kdo má trochu hlas nebo kdo hraje na nějaký nástroj či baletí ať napíše do 15. 11. na naši poštovní schránku!

D Í V Ě Í H L Í D K A

Každá správná světluška nebo skautka , které se přihodí taková věc , jako je utržení knoflíku , vezme jehlu a niť a knoflík prostě přišije. Stane-li se něco podobného tatínkovi nebo mamince? I tyhle knoflíčky přišívá malá skautka či světluška. Přeji vám, milé sestřičky, takové rodiče, kteří vám tuhle radost z vykonaného dobrého skutku nebudou kazit . Možná, že i spolužákům ve škole -za pomocí své krabičky poslední záchrany -poskytnete někdy dobrou službu a jehlou a nití, protože s nimi dovedete zacházet !

Jistě byste rády , milé světlušky, pokračovaly ve zkoušce na první hvězdu. Povím vám, jak můžete splnit hned dva body. Světluška má umět vypravit dopis a odeslat ho z pošty. Také má znát hlavní indiánské značky: jdi tímto směrem , odboč vpravo - vlevo, jdi podle toho, co je mezi šipkami, tudy nechoď, dopis, spěchej. A tak vám radím, abyste sedly a nakreslily těch šest základních značek, vzaly obálku, napsaly adresu naší redakce, nalepily známku a odeslaly. Je-li mezi vámi některá, která značky nezná /byly uveřejněny v minulém ročníku/, napiše si o ně a my jí je zašleme . Ten bod o tom, že umí samostatně vypravit dopis bude mít tímto stejně splněný. Pírko, Zmaty a Nauri, nositelky první hvězdy, nám určitě napíší první.

Skautky, které složily nováčkovskou, by se jistě rády připravovaly na první stupeň zdatnosti . Co má znát skautka, nositelka prvního stupně zdatnosti, z oblasti kultury? Má si založit vlastní knihovničku a pořizovat si výpisky z knih. Kromě toho se ke složení zkoušky vyžaduje nějaký písemný projev: povídka, referát z výletu, zápis do kroniky, kresba. A tak, milé sestřičky skautky, pošlete nám nějakou kresbu či nějaké vyprávění. Může to být vaše vzpomínka na tábor, ale není to podmínka. Možná, že nám napíšete o nějakém výletě a nebo o tom , kterak i ve všedním životě nezapomínáte na svůj slib a snažíte se o svůj každodenní dobrý skutek. Někomu vůbec není jasné, co všechno vlastně se může počítat jako dobrý skutek a ty starší by mohly znát nějaké zajímavé příklady. Každý příspěvek do časopisu - samozřejmě i kreslený - se vám započítává do prvního stupně. Tuto podmínku zatím splnili Bobří a Hana Pitterová čili Kočka. Pipi svůj příspěvek do kroniky dokonce kreslila i psala. Už se těším, kterak se pobavím nad vašimi výplody!

Zdraví vás

Úvod.

Dějiny čs. skautingu jsou právě tak bouřlivé a neklidné jako dějiny čs. státu. Dalo by se říci, že míra rozkvětu Junáka odpovídala míře demokracie a svobody v ČSR. Proto v našem pojednání musí být některé úseky historie čs. skautingu stavěny do politických souvislostí. To ať vás ale neodrazuje, naši mladí bratři a sestry, i vy si zde něco vyberete. A skautům a skautkám, usilujícím se o dosažení I. stupně zdatnosti, poslouží to mimo to jako látka pro zkoušku ("... Zná jména zakladatelů skautingu u nás i v zahraničí a zhruba i jejich životopis.") Ostatně, exulantovi, pokud ho nevedla za hranice pouze touha po zlepšení vlastní životní urovně, nemůže a nesmí být politika lhostejnou, a to už od utlého věku.

I.

Založení.

"Věrozvěstem" skautské myšlenky v naší vlasti byl A. B. S v o j s í k . Byl pedagogem a osobností velkého formátu. V r. 1910 se seznámil s novými metodami Baden-Powella. A již v příštím roce podnikl studijní cestu do Anglie, Skandinávie a Německa. Vrací se do vlasti se zanícením pro nové hnutí.

Pro jeho rozšíření v Čechách však nebyla za rakousko-uherské monarchie politická situace právě příznivá. Největší organizací byla tělocvičná jednota Sokol. Měla národnostní cíle. Svojsík byl jedním z jejich nejedlejších

A. B. Svojsík

činnovníků. Pokoušel se zavést metody skautu do této organizace, lež Sokol odnímal tehda skauting jako cizí těleso. Svojsík tedy založil

samostatné skautské hnutí. Už v r.1911 uspořádal první skautské tábory a přeložil Baden-Powellovu knížku Scouting for boys. Uvědomil si ale, že její doslovný překlad neodpovídá požadavkům české skautské výchovy. Vydal tedy knihu "Základy junáctví". V ní rozvádí úseky knížky Baden-Powellovy. V r.1914 měl již Junák pevné organizační základy.

I.světová válka rozvoj hnutí sice zabrzдила, avšak potlačit jeho činnost se nepodařilo.

Pokračování příště

Freiburger
Nachrichten ;

C O P I S I J I N Í . . .

Kim :

19. In Ollisberg bei Dudingon, an den Ufern des Schiffenensees, haben sich für drei Wochen Pfadfinder besonderer Art niedergelassen: Sie stammen aus Italien, Schweden, Deutschland oder Israel, sind zwischen sechs und fünfzehn Jahre alt und im besonderen tschechische Flüchtlingskinder, die von den Organisatoren, ehemaligen tschechischen und ebenfalls exilierten Pfadfindern, alljährlich zu einem Lager irgendwo in Europa zusammengerufen werden.

Dass die Ideale der Pfadfinderbewegung hoch gehalten werden und es auch hier nach wie vor um das Einüben in bewährte Pfadfindertechnik geht, zeigt ein Gespräch mit einem der Führer hervor. Dennoch sollen die Kinder auch mit den Verhaltensweisen und Spielregeln der Demokratie vertraut gemacht werden: «In diesem Sinne ist unser Lager nicht so ganz apollinisch», meint unser Gewährsmann. An die 90 Kinder sind in drei verschiedenen Lagern untergebracht: Während die Kleinsten, die sechs bis achtjährigen Buben stets ein sicheres Dach über dem Kopf haben und im Pfadihelm Dudingon untergebracht sind, verbringen die älteren Buben und Mädchen ihre Tage in getrennten Zeltlagern. Die meisten Kinder lernen sich erst im Lager kennen, wobei als verbindendes Element die tschechische Sprache gilt, welche auch «offizielle» Lagersprache ist und daran erinnern mag.

dass die Pfadfinderbewegung in der Tschechoslowakei seit der kommunistischen Machtübernahme verboten ist.

Waldlauf mit Hindernissen

Die tschechische Pfadfindergruppe Baden, deren Mitglieder sich aus tschechischen Flüchtlingen aus dem Jahre 1968 und deren Kindern zusammensetzen, veranstaltete letzten Samstagnachmittag auf der Allmend einen Waldlauf mit diversen Hindernissen, die von den Jugendlichen mit viel Eifer und Elan genommen wurden: Ein Seilgeflecht musste überklettert werden, dann mussten sich die Kinder an einem kleinen Abhang abseilen, und hierauf über Seile, die zwischen Bäumen aufgespannt waren, balancieren. Sehr attraktiv, doch nicht weniger schwierig, war eine schwankende Hängebrücke, die zu überqueren den Kindern aber offensichtlich Spass machte.

Im alten Steinbruch auf der Allmend wurde am Abend von zehn Kindern das Versprechen der Pfadfinder abgegeben. In einem feierlichen Akt wurden die vier Feuer der Stärke, Schönheit, Wahrheit und Liebe entzündet. Nachher wurde einzeln von jedem der zehn Kinder das übliche, feierliche Pfadfinderversprechen mit der Hand auf der Fahne abgegeben.

Die erste tschechische Pfadfindergruppe in der Schweiz wurde vor genau einem Jahr in Baden gegründet. In dieser Gruppe sind 22 Kinder aus Baden, doch kommen tschechische Pfadfinder mit ihren Kindern aus der näheren und weiteren Umgebung nach Baden zu den Treffen, sogar von so weit wie Winterthur und Bern.

DOBRODRUŽSTVÍ "GURNIGEL"

Přes všechnu zimu se nás sešlo na Gurnigelu spousta. Utvořili jsme dvě dívčí a jednu chlapeckou družinu. Start jsme opustili s odstupem 15ti minut, vyzbrojení mapou a kompasem. Po cestě nás svádělo mnoho lesních plodů k odpočinku, především borůvky. Na mapě se cesta zdála velmi jasně a jednoduchá, takže nás pomýšlení na omyl mikterak netížilo. První zastávku jsme našly, zajásaly a vydaly se dál. Ale brzy se pěšina začala rozdvajovat a nyní kudy kam? Rozhodly jsme se pro zlatý střed. Prodíraly jsme se houčím, po kluzké, mokré trávě i mezi borůvkám, jenom ne po pořádné cestě. No, krátce stručně jadrně - zabloudily jsme. Vyškrábaly jsme se tedy na hřeben a dál na špičku, kde jsme doufaly v ukazovatele. Po krátké diskusi jsme sešly do lesa a zpět k jedničce. Tam, kdo by to čekal, jsme narazily na první skupinu děvčat. Tyto zde mezitím prohledaly okolí, ale správnou cestu nenašly. Tak jsme je poslaly k předešlé křižovatce a odtamtud, jak jsme se později dozvěděly, na start. My jsme mezitím sluply oběd a vydaly se kus zpět, abychom vyzkoušely jiný směr. A helemese, číslo 2 zde. Zatím se na nás spustil slejváček a pod větrovky se vetřela zima. Ještě jednou jsme zabloudily a vrátily se k dvojce. Konečně jsme se daly nejkratší cestou k trojce. Po dlouhé a deštivé pouti jsme ji užřely. Tu si někdo vzpomněl, že jsme měly jít od dvojky rovnou ke čtyřce. Bylo ale už velmi pozdě, takže jsem pronesla návrh, vrátit se druhou stranou a vynechat čtyřku až sedmičku. Riskly jsme to tedy: začaly jsme pátrat po nové pěšině, která se na mapě tak zřetelně vinula. Podařilo se nám ji najít. Konečně jsme se dostaly na silnici. Sotva jsme se rozhlédly, zastavilo u nás auto a vylezl pan Muška /tatínek skautky Mušky/. Odvezl část naší skupiny do teplé chaloupky, my větší jsme došly. Tam v nás probudil veselou mysl horký čaj a bábovka. První skupinu sem přivezli od startu, druhá skupina, kluci, zde již dávno byli, protože si to vzali rovnou podle kompasu a nenašli než dvojku.

Musíme si takový orienták zopakovat, jak je vidět!

Puntička

ŠIFRA: Přes vše chnuz i musen ásse slona Gurn i gel uspo usta. U tvoř i lij s medvěď ívčí a jed muchla pecko udruž inu. A klíč? Opravte mezery mezi jednotlivými slovy a ujasní se vám. Zapište si tuto šifru za uši i do svých Moudrostí: mohla by se vám hodit. Můžete vyzkoušet i redakci a napsat nám šifrovanou zprávu.

v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t

Bratři a sestry,

dříve než se zazínujeme, ještě si spolu vyšlápneme.

Tentokrát pořádá výlet Curyšska oblast a nazvala jej

T A J E M S T V I Z E L E N É B E D N Y .

Sjdeme se

v neděli dne 10. listopadu 1974 v 0930 hod.

na nádraží Ilsau ZH.

Vlakové spojení :

v z Curychu, hl. nádraží v 0841 hod. nebo

y z Winterthuru v 0619 hod.

l Přesedá se v Effretikonu, odj. v 0915 hod.

e Příjezd Ilsau v 0919 hod.

t Oblečení : teplé, co možná nejstarší ; dobré boty.

v Do torby : pláštěnka do deště, vuřt, zpěvníček (nebo Tam-tam
y č. 1 + 2) a obvyklá vstroj, tj. nůž, lékarnička,
l KPZ, kompas atd.

* Sraz je za každého počasí, je počítáno i s náhrad-
t ním programem v příjemně vytopené klubovně.

Na shledanou se těší

Pak + Mustang + Marek

v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t v ý l e t

Olympiáda
na

Zatoce dobré
naděje

Příspěvek
br. Bígla 6½ r.
(batole - čekatel)

do krenlíkové
soutěže

"Babyka je bylina. Slepice má své bydlo na bidle. Plevel -bílí
nebývá bílý. Bystrý býk se hnal za kobyloou. Být nebo nebýt je
obyčejná otázka prince Hamleta. Vánoční stromeček je obyčej v
celé Evropě." Tyhle věty vymyslela Šrámek. Vymyslíš lepší?

C O N Á S S P O J U J E

V minulém čísle se nám to pěkně zamotalo: řekli jsme si, že vyňatá slova po b- jsou: být, obvčej, bystrý, bylina, kobyla, býk, babyka. Pro jistotu se tato slovíčka naučte zpaměti. Stejně tak, totiž s tvrdým y- se píše všechna slova od vyňatých odvozená a s nimi příbuzná. A tady začíná ta potíž. Vysvětlili jsme si, že až budeme psát babičce, že "za stanem nám rostlo všelijaké býlí", napíšeme tvrdé y- po b-, ale měkké -í po l-, ale až jí budeme chtít sdělit, že "nad hlavou nám vlál prapor, který byl bílý, červený a modrý", budou ta i- ve slově bílý v obráceném pořádku. Protože bílá barva není ve vyňatých slovech. Stejně tak dobré bydlo, které vyjadřuje blahobyt se píše s tvrdým y-, ale bídlo, které představuje nějaký klacek nebo tyč se píše s měkkým i-. Podobně být skautem se -samo- zřejmě! - napíše s tvrdým y-, ale kdyby vás přepadl, dejme tomu, zločinec S-rendero a jal se vás tlouci, psali bychom, že "bíl skaut". Ale to se, bohdá, nestane! Podobně někteří z vás "nabyli nových zkušeností s rozdělováním ohně", ale "princezna nabíla si pušku a vyhnala ven služku", jak se praví v písni. Neboť nabítí zbraň se píše s měkkým i-. A konečně je možno dobýt různých měst, dokonce někdo dokáže dobýt i nedobytnou pokladnu, ale poraněnou zvěř musíme dobít a ováda zabít. Takový už je život. Pokuste se o tři věty, ve kterých se píše: bít, nabít, dobít. Nesvedete-li to sami, vyzkoušejte tatínka nebo maminku! Výsledek nám pošlete!

Dnešní odborka je pro ty, kteří rádi jezdí na kole:

Cyklista.

Junák dovede dobře jezdit na kole. Umí naskočiti a seskočiti s obou stran. Upevní na kolo junáckou výstroj na výlet.

Vyzná se dobře v mechanismu kola, umí je rozebrat, vyčistit a provede drobné opravy.

Starší:

Navrhne program 3-5 denního výletu.

Zná první pomoc při silniční nehodě a ví, co je třeba zjistit.

Naučí nováčka jezdit na kole.

Zná dopravní řád.

Prohlásí písemně, že je ochoten používat kola v junácké službě.

Odznak má nosit jen pokud má vlastní kolo.

Z jednání čs. skautských činovníků ve Švýcarsku.

Dne 22.9.74 se sešlo 12 činovníků v horecké chatě Schwarzenbühl, kde se především hodnotil letošní tábor. Hanka mj. seznámila přítomné s jeho finančním průběhem. Výsledek byl aktivní. Revizoři podají svou zprávu do 30.11.74. Do téhož data bude sepsán inventář.

Byl též schválen roční rozpočet. Bude muset být podpořen Tam-tam, jemuž zlepšenou formou stouply náklady. Počítá se i se stavbou lodí.

Dalším bodem byla příprava příštího výletu. Na leden se plánuje porada, na které se projedná příprava táborů na léto 1975.

Akce foto

Na výlete v Gurnigelu a ve větších soustředěných skautů, tj. v česko-školě v Curychu, v Karlsruhe a ve Frankfurtu kolovala a kolují alba s fotografiemi z tábora. Mimo to je možno objednat fotky přímo na naši adresu, jak jsme o tom psali v č. 10. Dne 15.XI.74 akcí uzavíráme.

Předplatné na II. ročník (74/75) činí :

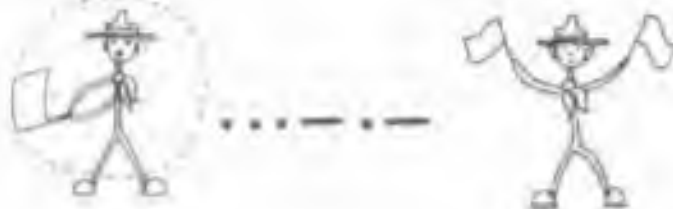
pro čtenáře ze Švýcarska	12 sfr
pro čtenáře z ostatní Evropy	12 DM
pro čtenáře ze zámorí	10 \$.

Předplatné poukažte, prosím, na : Schweizerische Volksbank, Murten,
Konto Nr. 30/10771/33, Tech.Pfadfinder.

Čtenářům ze Švýcarska přikládáme složenku, čtenáři mimo Švýcarsko mohou platit bankovním šekem nebo převodkou, mezinárodní poštovní poukázkou neb cenným dopisem.

Čtenáři z Německa mohou s výhodou použít bankovního spojení :
Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00, 6090 Rüsselsheim,
Konto Nr. 7407, Tschechoslowakische Pfadfinder in DDR.

Předplatné na ročník 74/75 zaplaťte, prosím, do 15. prosince 1974.

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka, Krok st. (grafika)
a spolupracovníci

Administrace : Punča

Postretouren an :

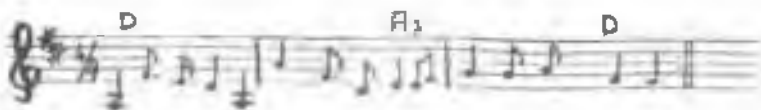
Postfach 120

8125 ZOLLIKERBERG

Tschechosl. Pfadfinder

in der Schweiz

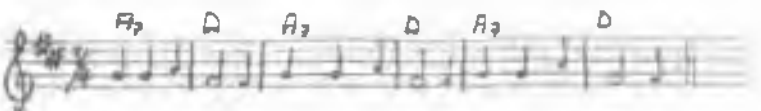
ONAM ONAMO

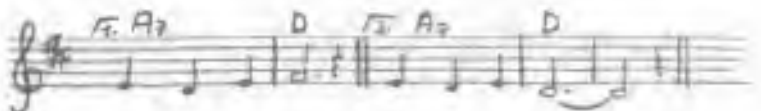
1. Onam, onamo, tam za horami rozbožen v rummy
2. Byl mého cara, který tam kdysi s junáky svými

dvůr v klínu skal. na stráži stál.

1. Onam, onamo, tam za horami rozbožen v rummy
2. Byl mého cara, který tam kdysi s junáky svými

dvůr v klínu skal. na stráži stál.

Onam, onamo, bych užel Prizren,
kolébku svoji, svých otců hrad,
z minulost dávná v kraj ten mne láká
se zbraní v ruce půjdu tam rád.

Onam, onamo, z rozvalin bílých
na vrahů zahřímí mocný můj hlas:
Pryč, more bídný, od krbu otců,
dluh dávný splácet nastal již čas.

